

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ES A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábas petítisor egyszeri hirdetésnél 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr. — Hivatalos hirdetéseknek minden szó 2 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetések és díjak HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kértünk.
Egész évre	4 frt.	ÉLES KÁROLY.	Előfizetési pénzek Darnay Kálmánhoz, a kiadó hivatal főnökéhez küldendők.
Fél évre	2 frt.	A kiadók nevében:	Kéziratokat nem küldünk vissza.
Negyed évre	1 frt.	Lukonich Gábor dr.	
Egyes szám ára 10 kr.		Bárdi György dr. Darnay Kálmán.	

Szakelőadásokat a népnek.

Az idei közepes termés után a gazda már a jövő évre gondol.

Attól fogva, hogy a gazda elveti a magot, az ellenségeknek egész serege lép fel ellene. Ezek között a legveszedelmesebbek: a fagy, a jég, továbbá a kártékony rovarfélék egész csapata.

A jég ellen úgy ahogy a biztosítással védekezhetik a gazda.

A kártékony rovarok rengeteg faja csaknem minden növényzetben ezek rovására él és alig van növény, melyre legalább egy-egy rovarfaj ne jutna, sőt elmondhatjuk, hogy legtöbbjét 15-20, de 50 különféle rovarfaj is pusztítja.

Ha ezek ellen pusztán az emberi tudomány és szorgalomnak kellene védekezni, úgy őszintén tavaszig és tavaszig minden mozdulni képes kárt igénybe venne az a munka. A természet maga is segít a kártékony rovarok irtásánál, csak a gazda volna ezért hálás, elismerő, — és segítő társát védené, oltalmazná. A sündiszó, a vakond, a cickányok, továbbá az éneklő és kuszó madarak, de a rovarok közül is számosan segítik a gazdát a kártékony rovarok pusztításában. Különösen a fűrészeknek nevezett rovarok tesznek nagy pusztítást a kártékony rovarok között. Megrohanják a legveszedelmesebb hernyókat, megszurják a testüket,

beletojják petéiket és a kilelő álcák felfalják az egész hernyót. Sőt a lótetű is vezekél kártételért, mert a növények gyökerein élő álcákra tart hajtóvadászatot.

Kérdem, hány gazda figyeli meg mindezt? Hány gazda fenýti meg az éneklő, a kuszó madarak fészkeit kifosztó sihedereket.

Kérdem, fűrészli, kutatja-e a gazda a vetésben előforduló rovarkárt? Tudja-e, hogy a buza gyökerén pusztít a drótféreg, szárán a szalmadarázs, szipoly, buzalégy, levelén a kabóca, virágján, kalászában a cserebogár és hólyagláb. Tudja-e, hogy a rozs a fentiekén kívül élteni a gabona-legyet is. És a hesszeni légy? Tudja-e, hogy az árpát még az árpaszipoly is pusztítja. Dehogyan tudja addig, míg egész táblák el nem pusztulnak.

Nem kutatja jelentkezésük idejét, nem kémleli hol és miben nyilvánul a baj, mi ellene emberileg a leghelyesebb védekezés. Elveti a magot, a főbbi a jó Isten dolga, mert ő tartja a példaszót: „Ki mint vet — úgy arat”. — Ő elvetett, aratásig, zsákkötésig mi gondja rá.

De vajon jól vet-e legalább. Tiszta, jó szemet szór-e a földbe? Megválasztja-e a magot? Pácolja-e a magot, hogy az ezzel elkerülhető némely élősdi csapás ellen védekezék?

Pedig ezekre ügyelni kellene a gazdának. És a rovarkárakra is, melyeket kutasson,

fűrészken, tanulmányozzon, kérjen tanácsot a védekezésre és ne csak akkor képezze előtte beszéd tárgyát a rovarkárak milyensége, mennyisége, mikor az esetleges jégkárnál a kárbeeslő áll velük elő. Mert az előáll ám, mert az ő gyakorlati szeme meglátja, mérlegeli! Mily baj azután, ha a gazda ilyenkor vagy igaztalan jégkárkövetelést támaszt, vagy teljesen tájékozatlanul áll a becslő előtt.

Valjon a társadalmi egyesületek, olvasókörök és efajta mikor látják elérkezettnek az időt, hogy a politika helyett, vagy hát Isten neki, a politika mellett, ezeket a közgazdasági dolgokat is megvitassák felolvasások, tanulságos előadásokkal, még a helyszínén, a vetéstáblánál is példákkal demonstrálván, neveljék a gazdaközöniséget.

Nem szomorú e az, hogy nem ezért veri el az anyjuk a Miska gyereket, mert kifosztotta a fán a hasznos madár fészket, hanem mert eltalálta szakítani a piszkos inget.

Bizony, bizony nevelni, oktatni kell a kisgazdákat, mert a régi kényelmes őstermelési mód mellett elpusztul a gazda. Minden tényező, mely a népre befolyással van, tegye meg kötelességét e téren is, mert bizony nevelni kell a népet. Erre a legalkalmasabb a bekövetkező téli időszak, mikor a gazdaközöniségnek ideje van. Népies felolvasások tartásával nagyon lehetne segíteni a szegény földmivelő népen.

D é r .

— A SÜMEG és VIDÉKE eredeti tárcája —

Késő ősz volt. Bus öreggé változott az idő. A hideg szél vadul panaszkolta a csupasz fák, sárgult faleveleknek, hogy nincs már mit remélni.

Valami fájó hangulat vett erőt mindenben, valami kimondhatatlan életunság fogta el a nagy természetet s ez az elnyűtt, kopott hangulat ráragad az emberre, belopódzik a szívekbe s elszibbasztja a lüktető vért.

A szürke félhomály komor lomhasággal tolvajkodik be a szobába s elsötétíti a butort, a pulitirozott szekrényt, az ósdi képeket, meg az aranykeretes tükröt. Azt az őszülő kis embert pedig, aki ott ül az asztal mellett és serényen dolgozik egy halmaz iráson, egészen körül övedzi, hogy még sötétebbé, még fásultabbá tegye a kedélyét.

Csak egy pillanatra mosolyodnék el az égből, csak egy árva napsugár szökhethnék be az ablakon, hogy egy percre felvidítaná ezt a borzasztó komorságot.

Az az ember, aki az asztal mellett ül és dolgozik, 40 éves. A haja félig ősz, a homloka hideg, az arca sovány s a bajuszát nyírja.

Szuró szemével föl nem tekintene, csak ir, meg ismét csak ir. Hol betűt, hol meg számot vet a durva adóhivatalbeli papírra. A toll egyformán halad kezében. A világért meg nem szaladna; lassabban se megy, csak egyformán, mindig csak abban a kétségbeesett egyformaságban. Szürke, fáradt lelke tunyán kíséri a leírt sorokat. Arcizmai meg-megrándulnak néha, mikor az őszülő fej nem tudja elég gyorsan utána gondolni, amit a toll leírt.

Negyven éves korában jutott eszébe ennek a fásult embernek, hogy megnősüljön. Megnősült szokásból. Mindenki teszi, ő is megette s azt hitte, hogy ezzel a tettével leróta minden kötelességét, minden adósságát, mellyel a társadalomnak tartozott.

Feleségül vett egy gyermeket, egy kedves, 17 éves gyermeket, akinek olyan különös álomszerű ez az egész történet, hogy ő többé nem leány, hanem asszony. Felesége annak a nyírt bajszu embernek, aki ott ül az asztal mellett s ir, hol betűket, hol meg számokat s most arra gondol, ha ugyan egyáltalában gondol valamire, hogy ezt a termédek irást le kell robotolni, ennek a hónapnak végeig.

A fiatal asszony az ablak mellett ül s bámulja, hogy mennyire megöregedett a természet. Alig egy pár hónappal ezelőtt még hogy örült a tavaszi napsugárnak, mikor dicsekedve járta be az ismerősöket, hogy menyasszony.

— Hogy mulik az idő! sóhajtja szomorúan. Kicsi fejcsékéjét teyerebe hajtja, gondolkodik. Hátha jutna eszébe még valami. Dehogyan is jut. Olyan zavaros ma minden gondolat. Általában nem tud gondolkozni. Órákig elbámulja az ablakon keresztül a megvénült természetet.

De hát ugyan mit tud nézni ezen a beteg világon? Csak még jobban elkedveleni. Pedig már most is egészen elbusítottá ez a szomorú kép, majd hogy sirva nem fakad.

Pedig máskor is csak így váltották egymást az évszakok. S ő minden évben végig élte a napsugaras tavaszt, meg a szürke, esős őszi délutánokat. Láttá rügyezni a galyat, nyilni a rózsát, hullani a megsárgult faleveleket, de még csak eszébe se jutott, hogy megkönnyezze az ősz hervadását.

S most gondolataival nem tud hova lenni. Egyszerre úgy érzi, hogy egészen egyedül van ebben a haldokló világban. Elhervadt a rózsá, elfonnyadt a fűszál s elszálltak az ő ábrándjai.

Hová szálltak, hová lettek?!

Hová szálltak el azok az édes kedves ábrándok, melyek tündérképekkel szőtték be leányálmait?!

Borus kis fejcsékéjében lassanként oszlani kezdett a homály; azok az ábrándos képek jöttek vissza sorra, — misztikus ködben, — úgy ahogy megálmodta az első szerelmet.

Révedező szemével az őszi világot nézte, de gondolatai ott kalandoztak valahol a kis hálókamrában. Emlékszik is már. Olyan igen kedves volt neki ez a hálókamra.

A kis ablak tele volt virággal, szegfű, rezeda, fuxia. S aztán mikor akarta, az ablakra vonta a függönyt s behomályosította kis fészket.

Milyen kedves ez a félhomály. Isteneim, milyen kedves. A félhomály az ábrándok világa, a világosság a valóság.

Beteült egyetlen foteljébe s a sötétség meg-elevenedett.

Oh nem lehet azt leírni, ki tudná azt leírni? A nyoszolya sokat tudna regélni, meg a selymes fehér párna. Igen, bizonyára sokat beszélne, könnyes kisírt szemekről, ábrándokról, meg egy aranyos kis bohó gyermekleányról, aki hallott beszélni a szerelemről, olvasott róla regényekben, — de nem ősméri. S mikor a kíváncsiság felizgatta minden csepp vért: elfogta a vágyakozás, meg akarta ismerni, megtudni, megálmodni minden áron.

S lázas álmaiba oda szövődött anyyi, de anyyi rózsás kép . . .

Veszedelemes vasuti átjáró.

Már felszólaltunk lapunkban az ellen a veszedelemes vasuti átjáró ellen, amely városunk közelében, a hamuházi ucca végénél, a volt püspöki major, most Epstein-féle mészkefjű mellett leledzik. Felszólalásunk sikert főlegre talált. Ujból felhívjuk hát rá a figyelmet, mielőtt valami súlyos vasuti szerencsétlenség okozója lesz. Mert lesz, ha így hagyják, az bizonyos.

A dolog úgy áll, hogy az említett köfjűk mellett egy meglehetősen élénk forgalmu kocsit szeli át a vasutat. Erről a kocsiról csakis akkor lehet látni a Tapolca felé haladó vonatokat, mikor azok majdnem a kocsit szelégig érkeztek. Ugyanis két köfjű, melyeknek egyike egészen haszontalanul áll ott, a másik az ugynevezett Szamárkert kerítését alkotja, teljesen elfödik a vonatot. Természetesen, a kocsit robogása elnyeli a jövő vonatnak zaját is, így az utas a vonatot sem nem látja, sem nem hallja.

A dolog veszedelemes voltát emeli az, hogy ezen az uton sűrű a közlekedés. A hamuházi kertekhez és a vasutól nyugatra elterülő nagy területre, melynek közepén az uton juthatnak a lakosok s bizony szekeret, kocsit kocsit ér ezen az uton, különösen a nagyobb mezei munka alkalmával. Emeli most az ut forgalmát az a körülmény, hogy a püspöki uradalom farakodóját ezen az uton túl elterülő pusztai helyen rendezték be s ennek következtében folytonos és állandó lesz ott a forgalom.

Súlyosítja a helyzet veszedelemességét az is, hogy két vonat, a reggel 6 és az este 8 órai a téli évszakban teljesen sötét időben halad át a nevezett uton.

Ilyen körülmények között valóságos istencsodája, hogy eddig vasuti szerencsétlenség nem történt s emberélet áldozatul nem esett. Még történt azonban a napokban is, hogy egy kocsit csakis félperccel előbb haladt át az uton, mintsem a robogó vonat oda ért. Ha pillanattal korábban jött a vonat, kocsit, lovat, embert izze-porrá tört volna.

Es ez az eset immár a harmadik, amelyet tudomásunkra juttatnak. Lehetett több is, de bennünket nem értesítettek róla.

Az újabb eset következtében tesszük ismét szóvá ezt a veszedelemes vasuti átjárót, amely súlyos kihágás az életbiztonság ellen. Szóvá tesszük és sürgősen felhívjuk az illetékes hatóság figyelmét, hogy intézkedni siessenek; siessenek addig, míg a szerencsétlenség be nem következik s emberélet áldozatul nem esik.

Mert ki fog felelni akkor, ha a vonat valamely kocsit ott elkap s lovastól, gazdától összejörzsol? Ki fog felelni a kioltott életért? És ha felel is valaki, ki adja vissza azt az emberéletet; ki adja vissza a feleségnek férjét, a gyermeknek apját, vagy a szülőnek gyermekét? Nem adja vissza senki. Lehet-e ezért a súlyos veszteségért kárpótlást adni?

Távolítsák hát el azokat a veszedelemeket, amelyek az irtóztató csapás bekövetkezését előmozdítják, megkönnyítik. Távoztassák el, mielőtt a veszedelem bekövetkezik, mert a bajt megelőzni könnyű, jóvátenni nehéz vagy éppen lehetetlen.

Ebben az esetben lehetetlen.

Hulló könnyeit felszárította a párna. Elnyomott titkos sóhajlásaira a zizegő szellő felett s tele bővös bájjal elfogta a sejtés. — de nem tudta meg még sem, hogy mi a szerelem.

Emésztette magát, gyötörte a lelkét, de csak sejténi tudott, tündérregékbe illő meséket sejténi. Remegő ajka mindig azt sóhajlja, égő szeméi lángoló arca, mind-mind azt beszéli, hogy szeretnék szeretni.

S most hogy erre gondolt, ismét erőt vesz az az örületes vágyakozás. Karjai reszketnek, arca lángol, szeme tűzben van. . . Nem tud magán uralkodni többé, nem. Főáll a székről s odavánszorog ahhoz az öszülő kis emberhez s fülébe sugja remegő, elfutó hangon:

— Szeretlek, szeretlek.

Csodálkozva tekint fel az írásból az az ember, szuró szeméit ráveti az asszonyra.

— Hát téged mi lelt, mi kell?! mit akarsz? S aztán utána dörmög, minek ez a játék, hisz nem vagy gyermek.

Az asszony elsápad. Ugy érzi, mintha hideg, fagyos szél csapna forró arcába. Ereiben zsibbad a vér. Igen ez a dér, mely egyszerre lép meg a fiatal hajtasokat, hogy elfonnyassza.

A fiatal asszony egy darabig csak áll, egy helyen, szótlannul, aztán visszatánolyog ismét az ablakhoz. Boldogtalan fejcsékkjét ráhajítja két karjára s elkezd csendesen zokogni.

Az az ember pedig megint felvette a tolat, mutató ujjával megkereste a félbemaradt szót s folytatta az írást, ahol elhagyta, mert nagyon sürgős számadások voltak azok, s okvetlenül el kellett, hogy készítse, ennek a hónapnak végéig.

Passtor Mihály.

Furesa háboru.

A szöke Tisza mellett, Szolnok városában, az Urnak 1899-ik esztendejében esett meg. A polgári leányiskola tanítónői indították a furesa háborút. A casus belli szörnyen fontos volt: az, hogy néminek vagy nagyságának szólítsák-e a tanítónőt iskolás növendékeik.

A békétárgyalások sikerre nem vezettek. Kitért a háboru, mely teljes mélységében fölkaparta a város csendes nyugalma. A háboru hullámai magasra csapkodának s elborították veszedelemes áradatukkal mindent. A kaszinó urai, az olvasókör polgárai, a nőegyesületek jótékony szellemű asszonyai, a kávé nénikéi, a piac gyümölcsárulók kofái, az ucca lármás inasgyerekei, minden teremtet lélek a világréndítő eseményről beszélt, tárgyalt, kiabált, lármázott. Az egész város lakosságát két elkeseredett taborra osztott. Mindegyik párt kitűzte a harci lobogót, rajta a jelszóval: „Csak azért is néni” és a másikon: „Csak azért is nagysága.” És el voltak szánva mindhalálig, hogy inkább hősi halált halnak a nagy eszme és a harci jellege zászlaja alatt, de magát meg nem adja egyik fél sem.

A Nagysága-párt végre váratlanul szövetséges társat nyert az iskolaszék nagyhatalmaságában. Ez ágyuival belebődült a csatába s a nagysága címezést győzelemre juttatta.

Am a győztes fél nem igen élvezhette a győzelem gyümölcseit s nem sokáig viselhette a babért. A Néni-párt ugyanis még hatalmasabb fegyvertársat nyert a vármegye közigazgatási bizottságában. Ez keresztül gázolt a nagysádpárton, kiesikarta a győzelmet közölkölni és diadalittasan diktálta a békét: A megszállás lesz: Néni!

De az eszmének elszánt harcosait nem egy könnyen lehet meggyőzni. A Nagyságék elhatározták, hogy magukat az utolsó csepp végig meg nem adják. Követeket küldének a hatalmas leghatalmasabbikához, a miniszterhez, hogy jöjjen segítségükre. Ez most tartatja a haditanácsot vezérkarával és annak az ítéletétől függ: a Nagyságáké vagy a Néniké lesz a végső győzelem.

Hát, kérem szeretettel, ennek az operetbeli furesa háborunak sokkal komolyabb nem a harc, mindinkább a háttere. Komikus, de feltűnő jelensége annak a véghetetlen címkórságnak, melynek az egész magyar társadalom nyavalyájába esett. Annál szomorúbb pedig ez kórság, mert most már az iskola falai közé is behatolt, azok közé a falak közé, ahonnan minden társadalmi nyavalyának, hiúságnak, feltűnő vágyásnak, rangkórságnak és egyéb nem tudom micsoda viszketegségnek számúzva kellene lenni.

A szolnoki polgári tanítónők (meg ne kövessenek, hogy nem tanárnőknek irtam őket!) furesa háboruja, melyben a szerencsétlen kérdésben nem átalottak a felsőbb fórumok elé elmenni, élő bizonyossága, hogy a címkórságban hova jutattunk már. Ha így haladunk lepipáljuk a sárgabőrű kinaikat is, akik ebben a dologban előttünk járnak. Nevezetesen Vámbéri szerint az egész világon a címezésekben első a kínai s utána következik — a magyar. De meddig tartja meg a kínai ezt az elsőséget? A szolnoki furesa háboru szerint ma-holnap a magyar viszi el a győzelem pálmáját s akkor büszkén verheti mellét: Én vagyok a legnagyobb úr, nekem vannak a legnagyobb címeim.

Csak hogy ezek a szertelen címezések éppen nem teszik boldoggá a magyart. Azután meg az emberben mindig első maga az ember s bizony a legnagyobb cím mellett is üres gömb az, akiben maga az ember: a jellem, az ész és a szív semmit sem nyom. Az ilyen gömb felemelkedhetik a magasba. Úszhatik ott ideig-óráig, szájtátók is akadnak, de egyszerre csak szét-pattan s elötűnik a — nagy semmi.

Mert a szertelen címezéseket az üres fejűek találták ki. Így többnek akarnak látszani, mivel érzik, hogy belső tartalmuk — semmi. Kijádnak a parancsot a cselédségnek, az alattasoknak, hogy mátol fogva miként szólítsák, ezektől azután elharapózik tovább, mert hízogók, tányérnyalók, érdekhajhászok mindig elegenden vannak, akik bármint címezgetéssel is szívesen legyezgetik azokat, akiktől valamit várnak.

Ideje volna, hogy valami demokratikus szél pokoiba hajtsa a címkórság rettenetes bacillusait, mert bizony-bizony megtámadja és összeőrli ez a nemzet jellemét is. Egyfelől nagyban felleszti az urhatnáságot, másfelől pedig szolgálalküekké és hízogókké teszi az embereket, akiknek háta olyan könnyen meggyöngyöd, kivált ha holmi kis kunc is kilátásban van.

Leghelyesebb volna elfogadni a franciák megszállását: Asszonyom! Uram! Ezek egyszerű rövid, szép és kifejező megszállások volnának s letépnék a magyar társadalom életéről a szertelen sújtásos, kacskaringós címezéseket, melyek között ma már alig igazodik el a józanészű ember.

Reméljük, hogy a miniszter ez elv szerint dönti el a szolnoki tanítónők háboruját, amely operetbe illő furesa és nevetséges egy háboru.

Szabályrendelet az iskolai rend védelme tárgyában.

A vármegye közgyűlése a következő szabályrendeletet alkotta.

1. §. Amennyiben súlyosabb beszámítás alá eső bűncselekmény nem forog fenn, kihágást követ el és 50 forintig terjedhető pénzbüntetés-sel büntetendő:

a) aki valamely nyilvános iskola tanhelyiségébe a tanítás ideje alatt engedelem nélkül bemegy és a tanítást szándékosan bármely módon megzavarja, vagy pedig onnét az illető tanár, tanító vagy helyettesének felhívására azonnal nem távozik.

b) aki az iskola bármely helyiségében a tanulók előtt erkölcstelen, vagy oly kifejezést használ, vagy pedig oly magaviseletet tanúsít, mely a tanári vagy tanítói tekintélyt sérti vagy kisebbiti.

c) aki a tanulóra vonatkozó jogos tanítói intézkedést szándékosan meghiúsítja, vagy a tanulót az ily intézkedéssel szemben engedelmességre bírja.

2. §. A pénzbüntetés az illető iskola alapja javára fordítandó és behajthatatlanság esetén az 1879. XL. t.cikk értelmében elzárásra változtatandó st.

3. §. A jelen szabályrendeletbe ütköző kihágások elbírálásánál a 38547/1880. sz. belügyminiszteri rendelettel kiadott eljárási szabályok követhetendők.

Ezen szabályrendelet hatálya a vármegye egész területére kiterjed.

H I R E K.

KÉRELEM. Tisztelettel kérjük lapunk olvasóit, hogy az előfizetést megújítani s a nagy mértékben fölszaporodott hátralékokat beküldeni sziveskedjenek, mert a kiadóhivatal csak így felelhet meg azoknak az anyagi kötelezettségeknek, melyekkel a lap fenntartása jár.

Tisztelettel a kiadóhivatal.

— **A vértanuk emlékezete.** A sümegi katolikus legényegyesület folyó hó 8-án délután rendezett ünnepén hódolt a szabadságharc dicsőséges vértanui emlékének. Az ünnepen szépszámtú közönség vett részt, kiket *Viaa* János második elnök üdvözölte, a kegyelet szép szavait szentelte szabadságharcunk dicső honvédeknek és a hősök hőseinek, akik az aradi Golgotán vértanui halált szenvedtek a magyar hazáért, a magyar szabadságért. A hatásos beszéd után a lapunk mult számában említett gyönyörű alkalmi költeményeket adták elő *Markó* Ferenc, *Liszl* István, *Kis* Gyula, *Simon* Gyula és *Bodis* Ignác. A programot *Várady* Antalnak remekszép imája zárta be, ami után fölzendült a magyar nép imádságos himnusza: *Isten, add meg a magyart!*

Tapolcan október 6-án a román. kat. templomban tartott gyászistentiszteletet az összes hatóságok, testületek, egyesületek és a nagy közönség jelenlétében *Ley* plébános celebrálta: az összes iskolákban az előadások szünetelték; a városházán, a megyeházán, a kir. járásbírószék és az egyesületek hivatalos helyiségein, az iskolai épületeken és számos magánházon gyászlobogók lengtek. Október 8-án meg az iparos ifjuság önképzőköre a város ház nagytermében tartott gyászünnepet. Emlékbeszédet tartottak: dr. *Mányoky* Gyula ügyvéd, dr. *Singer* Bernát rabbi és *Vázsonyi* J. polg. iskolai tanár, míg *Körmen*di Pál iparos és *Szigethy* Ödön néptanító szavaltak.

Keszthelyen a házakon gyászlobogókat lengtetett az őszi szél. A dicső időknek élő tanui, *Trsztyánszky* Károly volt 48-as honvéd főhadnagy vezetése alatt, a plébánia-templomba indultak, melyet megtöltött a szent, nemzeti érzéstől áthatott hívők serege. A templom a gyász jelével volt díszítve. A templom közepén állott a fényes impozáns ravatal. A honvédek a ravatalra két díszes koszorú borította. Fekete szalagon a következő felirat volt olvasható: „XIII. vértanunak tisztelet jeléül. A ravatal körül a kivégzett hősök emlékére 13 szál gyertya égett. Ugyancsak a ravatal körül 18 negyvennyolcas honvéd kezében gyertyát tartva áldozott volt dicső vezéreiknek emlékére, míg a többi honvéd padokban foglalt helyet. A főgimnázium és a többi iskolák növendékei tanáraik és tanítónőik vezetése alatt jelentek meg. A szent mise alatt az iparosok dalköre megható gyászenéket énekelt. Miso végzetével a főgimnáziumi tanuló ifjuság, a 48-as honvédektől és a nagyszámú közönségtől kísérvé, a főgimnázium tornatermébe vonult, hogy végig hallgassa a programszerűen rendezett szép ünnepélyt. Az ifjuság a szótartót énekelte. Ennek elhangzása után dr. *Burány* Gergely igazgató hazafias beszédben ismertette a letűnt nagy

napot, példát hazaszeretést majd a jelen a reájuk vonatkozó hallgatók sz. Soos Lajos házy László ság a „Nem énekelte. *Ko* Strausz József című költem. című költem. a szótartót ért. Az isk.

— **Isk.** folyó hó 8-án lészt tartott. Sándorné lemondott. tartandó gy. felső-leányis. helyiségéből föl. Majd *B* a kisdudov. kezett s tu. lyában a m. I-ső osztály. tanítók tan. az eddigi r. iratkozott h. szeptember. lasztás for. után a gyű.

— **Me** törvényhat. vich László közgyűlést képviselő. 1899-ik év. fuvarozási. lando válas. f. hó 3-án megállapít. tették elő. bályrendelet. 10 kilométer. 50 ig 8 frt. közgyűlés. a választó. lasztó szál.

— **Az** az iparhat. felhívást l. Sümeg vá. a Zala-Eg. működése. ad okot. E. tak 1899. kön elhatá. kezleten intézmény. a liba? E. Ezen értele. délután 2. tüzte ki. E. sait, keres. rencsem t. mint az ip.

— **S** szüretet a. át, ma má. uralkodik. vidám da. muzsikasz. fényes sa. olyan han. hallatszík. tek poetik. kedvet r.

peronoszp. költség é. szüretünk. nyan fű. is egyik. esztendő. mert a t. kintetében. nyeit. A. Hej, évek. esett vo. kon! Mos. kedélyek. játszadoz. bokon. M. lág ken.

— **vész** me. felmentet. 16-án hé. — **pásan** ill. meg a m. megjelen. től. A. két lapu.

lv szerint
t, amely
y háboru.

ban.

kező sza-
mítás alá
kihágást
zbtetés.

tanhelyi-
m nélkül
ely módon
tő tanár,
azonnal

képeben a
kifejezést
t tanusit,
sérti vagy

os tanítói
vagy a
engedet.

ola alapja
esetén az
ra változ-

közö kihá-
belgyűni-
szabályok

vármegye

k olvasóit,
mértékben
tskedjenek,
ag azoknak
kel a lap
tel

v a t a l.

megi kato-
slután ren-
dicsőséges
szépszámt
os másod-
vált szem-
mek és a
n vértanui
a magyar
a lapunk
almi költe-
szli István,
ác. a pro-
nája zárta
p imádsá-
part!

kat. temp-
az összes
s a nagy
celebrálta:

zűneteltek;
árásbírósg
n, az iskolai
ászlófogók
os ifjúság
ben tartott
ottak: dr.
ernát rabbi
Körmendi
szavaltak.

ogókat len-
elő tanui,
főhadnagy
a indultak,
ti érzéstől
gyász jel-
sín állott a
ek a rava-
vatalt ezen
szalagon a
II. Ivértanu-
a kivégzett
Ugyancsak
onvéd kezé-
s vezéreik-
padokban

bbi iskolák
zetése alatt
az iparosok
Mise végez-
ig, a 48-as
gtől kísérve,
hogy végig
dezett szép
kelte. Ennek
sly igazgató
letűnt nagy

napot, példányképpül állította föl a tizenhárom hazaszeretét, vitézségét és rettenthetlenségét, majd a jelen lévő 48-as honvédekhez fordult; a reájuk vonatkozó beszéde könyvet csalt ki a hallgatók szemből. Utánna Varga Rezső tanuló Soos Lajos *Arad* című ódáját szavalta. Magasházy László emlékbeszédet olvasott föl. Az ifjúság a „Nemzeti dalt” és a „Rákóczi kesergőjét” énekelte. Kohn Manó tanuló fölolvasást tartott. Strausz József Pósa Lajosnak 1848. október 6. című költeményét, majd Rűcs Károly az *Október 6.* című költeményét szavalta. Az ifjúság elénekelte a szózatot s ezzel a felejthetlen ünnepe véget ért. Az iskolában egész nap nem volt előadás.

— **Iskolaszéki gyűlés.** A sümegi iskolaszék folyó hó 8-án *Estner* Sándor elnöklete alatt gyűlést tartott. Ezen tudomásul vették, hogy *Hölsky* Sándorné felső leányiskolai tanítónő állásáról lemondott. Az állás betöltését az október 22-én tartandó gyűlésen ejti meg az iskolaszék. A felső-leányiskola mostani szűk és alkalmatlan helyiségéből a Ramassetter-ház emeletére megy föl. Majd *Bányi* Alajos igazgató jelentette, hogy a kisdedovóba 87, az elemibe 503 tanuló jelentkezett s tudatta, hogy az ipariskola III-ik osztályában a mértant ő, a rajzot *Kocsis* Károly, az I-ő osztályban pedig a mértant *Cherny* Béla tanítók tanítják, a többi tárgy beosztása marad az eddigi rend szerint. Az ipariskolába 86 tanuló iratkozott be s az iskolalátogatás rendszeres, mert szeptember hónapban csak egy igazolatlan mulasztás fordult elő. Ezeknek tudomásul vétele után a gyűlést véget ért.

— **Megyel rendkívüli közgyűlés.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 7-én dr. Jankovich László gróf főispán elnöklésével rendkívüli közgyűlést tartott, amelynek egyetlen tárgya a képviselő választások feletti bíráskodásról szóló 1899-ik évi 15. törvénycikk 7-ik §-ában említett fuvarozási díjaknak megállapítása volt. Az állandó választmány a szabályrendelet tervezetét f. hó 3-án tartott ülésében tárgyalta s az általa megállapított szabályrendelet tervezetét terjesztették elő a rendkívüli közgyűlésen, amely a szabályrendeletet elfogadta. Egy szekér fuvardíját 10 kilométerig 2 frt, 20-ig 3 frt, 30-ig 4 frt, 40-ig 6 frt, 50-ig 8 frt. maximális összegben állapította meg a közgyűlés azzal, hogy egy fogaton, amennyiben a választók száma engedi, legalább három választó szállítandó.

— **Az iparosok értekezlete.** Pozsonyi József az iparhatósági megbizottak elnöke a következő felhívást bocsátotta ki városunk iparosaihoz: Sümeg város iparosai mindnyájan tudjuk, hogy a Zala-Egerszegi kerületi betegsegélyező pénztár működése városunk területén számtalan panaszra ad okot. Ennek először az iparhatósági megbizottak 1899. évi október hó 8-án tartott gyűlésükön elhatározták, hogy e tárgyban közös értekezleten tüzetesen megvitassuk: vajon az intézmény, vagy pedig egyesek eljárásában van-e a hiba? és hogy az miképpen orvosoltassuk? Ezen értekezletnek határidejét folyó hó 15-ikén délután 2 órára az Önképző-kör helyiségébe tűzték ki. Ezen értekezletre Sümeg város iparosait, kereskedőit és az érdekelteket van szerencsém tisztelettel meghívni. *Pozsonyi* József mint az iparhatósági megbizottak elnöke.

— **Szüret.** Máskor, a régi jó világban a szüretet a tavasznak mosolygós derűje hatotta át, ma már az ősznek borongós néma hangulata uralkodik rajta. Oda van a szüretelő lányok vidám danája, nem veri föl a hegyet a hangos muzsikaszó, s a rakéták szikrázó tüze nem gyújt fényes sávokat az est sötétjében. Olyan csendes, olyan hangtalan. Legfőleg egy egy puskadurranás hallatszik itt ott, ez az egész, ami a régi szüretetek poétikus vonásaiból még megmaradt. A jó kedvet megemésztette a fillokszera, belepte a peronoszpóra, a lisztharman, elfojtotta a szertelen költés és a silány eredmény. Ilyen volt ideai szüretünk is, mely a mult héten folyt le. Soványan ütött ki biz ez! Ha valamivel többet szürt is egyik-másik gazda, mint a tavali jégverte esztendőben, az eredmény még sem elégti ki, mert a termés sem mennyiség, sem minőség tekintetében nem valósította meg a gazda reményeit. A szüretnek azonban kitűnő idő kedvezett. Hej, évekkel ezelőtt milyen pompás, vidám szüret esett volna meg az ilyen napfényes őszi napokon! Most ködös, borongós hangulat iltte meg a kedélyeket, bármilyen fényes, vidám sugarak játszadoztak is a hervadásnak induló szőlőlombokon. No, de vigasztalódjunk: Lesz még szőlő lágy kenyérrel.

— **Megszűnt sertésvész.** Sümegen a sertésvész megszűnt. A várost a hatóság a zár alól felmentette s ennek következtében folyó hó 16-án hétfőn a sertés piacot megtarthatják.

— **Sümeg és vidékének őskora** címmel pompásan illusztrált és szépen kiállított füzet jelent meg a magyar tudományos akadémia kiadásában megjelenő Archeologiai Közlemények XXII. kötetéből. A nagy negyedretű, 86 lapra terjedő munkát lapunk dolgozótársa, *Darnay* Kálmán régész,

írta. Most csak fölemlítjük a munka megjelenését, jövő számunkban azonban bővebben ismertetjük.

— **Csáktornya iskolájának államosítása.** Csáktornyáról küldöttség járt Wlascics miniszternél, közs. iskolájának államosítását kérje. A miniszter jóindulattal fogadta a város kérését s kilátásba helyezte annak teljesítését. E végből a tárgyalásokat nemsokára megindítják. Ezzel az államosítással hasznos munkát végez az állam, mert támogat vele egy derék, magyar érzelmű, nemzetiessé városskát, mely a lefolyt 3 évtized alatt valóságos missziót teljesített az ország határszélén s magyarul beszélő emporiumot teremtett az egykori horvát városkából hazánk délnyugoti sarkában. S ezt az eredményt iskoláival érte el, melyeket nagy lelkesedéssel s áldozatkészséggel szervezett s fejlesztett az idők során és tartott fenn erején fölül, míg két ével ezelőtt a kormány segítségére nem sietett a 4000 lakóú városkának s az addig állami segítséggel fönntartott 6 oszt. polgári fiu- és 4 osztályú leányiskoláját nem államosította. A terheken könnyítettek ugyan ezzel, de azért még mindig majd 10.000 frtnyi tanügyi terhei alatt egyre gyorsuló a város, különösen azóta, amióta lovasági kaszárnyáját közel félmilliónyi költséggel fölépítette s ezzel nagyobb terhet vett vállaira, mint amekkorát anyagi helyzeténél fogva elbir. Amikor tehát a kormány Csáktornyát pártfogásába veszi, megmenti vele a várost az anyagi tönkötől; elébe vág annak, hogy a határszélén a magyar kultúrát csorba érje s lehetővé teszi, hogy három érintkezési pontján más irányban is teljesíthesse hazafias misszióját a város.

— **A balatonparti villamosra** 45000 forintot szavazott meg Veszprémvármegyének minap megtartott őszi közgyűlése.

— **Gyászhir.** Kovács Rezső perlaki főszolgabíró sulyos csapás érte; neje, született Varga Jolán e hó 6-án rövid szenvedés után elhunyt. Az általánosan tisztelt urnó földi maradványait mely részvét mellett kísérte ki nagy számú közönség e hó 7-én a perlaki sírkertbe.

— **Sertésvész** A Csabrendekhez tartozó *Hobaj* pusztán és *Zala-Mihályfa* községben a sertésvész szörványosan föllépett. A zárt a hatóság elrendelte.

— **Tűz.** Megint a gyújtóval játszó gyerekek okozták a tüzet *Gyömörő* községben f. hó 10-én. délután Nemes Zsigmondnak Dezső nevű öt és Zsigmond nevű hat éves fiai, továbbá Csalló Bódinak Janosi nevű öt éves fiacskája összegyűltek *Ossuszi* József hérlő szórás kertjében s ott játszottak. Az idő hűvös volt a fiuknak, hát a hat éves Zsigának eszébe jutott, hogy tüzet csinál s annál melegekedhetnek. Hazulról gyújtót hozott s meggyújtotta a szénát. A kazal csakhamar hatalmas lángot vetett, a láng átharapozott a többi szalma- és takarmánykazalokba, valamint a mellettük álló pajtába is. A tűz azután átesapott a szomszéd Szabó Szidi házába is és ezt is elhamvasztotta. A tüzhöz a sümegi tűzoltóság is kivonult, a tüzoltók azonban a gyömörői lakosság részéről nagyon megrovásra méltó lanyha támogatásban részesültek s hatóság parancsszóra is csak innel-ámmal segítkeztek s aki tehette, inkább megszökött, hogysen felebarátjának vagyonát menteni sietett volna. Több emberbaráti érzést kívánunk a gyömörieknél.

— **Fortuna otthona.** Az osztálysorsjáték utolsó húzásán a 600.000 koronás jutalom nyerevény a rendkívüli szerencsés és hírneves Gaedicke. A főgyűjtődében (Budapest, Kossuth-Lajos ucca 17.) vásárolt 62551 számú sorsjegyre esett. Ezen föléjárati kiízetett már vevőinek egy 400.000 koronás főnyereményt, kétszer 100.000 koronás főnyereményt, háromszor 60.000 koronás főnyereményt. I. osztályú sorsjegyek ezen szerencsés föléjáratiójánál már most kaphatók.

— **Tolvaj szolgálégény.** Gácsér István örvényesi lakos bezárt almáriumból eltűnt 25 frt. Pár nap múlva Léber István szobájából párolgott el egy vég vászon, de ugyanaznap röppent el a házból Veréb János szolgálégény. Csicsón azonban lépre került a jó madár, a csendőrség megmotozta s 325 frt 89 krt találtak nála. A legény látván, hogy nincs menekülés, bevallotta, mily tisztakezden szolgáltta urát. Aug. 1-től volt gazdájától, Gácsér Istvántól több ízben 425 frtot emelt el a bezárt almáriumból. E tekintélyes összegből néhány öltözet ruhát vásárolt a balaton-füredi vásáron, Nagy-Vázsonyban pedig 2 vég gyoleszt és egy pár csizmát vett, szóval berendezkedett a télre; még atyjáról sem feledkezett meg, neki is küldött 45 frtot. Egy szó, mint száz, Veréb szépen gazdálkodott, de a balaton-füredi járásbírósg megérteti vele, hogy a más pénze nebánts virág.

— **Megégett gyermek.** *Ossuszi* József gyömörői hérlőt a lefolyt héten két sulyos, leverő csapás is érte. 10-én nagymennyiségű szalmája és takarmánya égett el, miről másik hírünkben

szólunk, 12-én pedig kisdéd fia, a kis három éves Józsika sulyos égési sebeket szenvedett. A kis fiu anyja kinu volt a teheneknél, apja pedig a kutra vizért ment ki. Négy gyermeke utána ment az apának, a kis Jóska azonban a konyhában maradt, a tüzhely mellett. Egy kipattanó szikráttól a gyermek ruhája tüzet fogott. A nagy sikoltozásra beszaladt apja, de mire az égő ruhát eloltani sikerült, a fiucska oly sulyos sebeket kapott, hogy f. hó 13-án délelőtt meghalt.

— **A bátor életmentő.** *Csertán* László nemesapáti földbirtokos folyó hó 8-án öccsének, Zalavármegye alispánjának látogatására a megyei székhelyre utazott. A mint a templom előtti terere ért, a lovak megbokrosodtak s elragadták a kocsit. Izgalmas látvány volt, amint a galamb-ősz nagybírtkos, ki a vidéken nagy népszerűségnek örvend, a kocsiban fölállva, segítségért kiabált. Nagy néptömeg gyűlt össze a látványra de senki-nek sem volt bátorsága magát a lovak elé vetni. Végre egy *Reich* Jakab nevű flatalemb-er a lovak elő mert ugrani és megragadta a kantárszárát. A megvadult állatok azonban magukkal harcolták. Fölemelték a levegőbe és ledobták vagy tiszser egymásután, Reich azonban nem eresztette el a kantárt, s végre is hosszas küzdelem után, élete veszélyeztetésével a lovakat megállította. Eltörtött a nagy küzdelemben a kocsit tudja, mely az egyik lovat halálosan megsebezte, összetörtött a kocsit, de az ősz földbirtokos meg volt mentve.

— **A katonaság elől a halálba.** A hagyományos magyar vitézséggel hajjal egyeztethető össze a Tóth Donát esete. Október 6-án kellett volna berukkolnia a fiatal berényi legénynek, ki azonban a katonaságtól való félelmében kiment 5-én éjjel a berényi villatolep alá s a nyílt vasúti pályára fekvő várta a vonatot, mely csakugyan gyilkosává is lön s egész testét szel-marcangolta. A hatóság és a vasúti igazgatóság megtette a törvényes lépéseket.

— **Elcsipett szocialista.** Vraukó Gusztáv nagyváradi illetőségi kerékgyártó legénynek is nehéz volt a szekerce, könnyebb életet akart magának teremteni s fölcsapott szocialistának. Összepakolt egy nagy csomag szocialista újságot, prózában és versben megírt könyvet s nyakába vette nagy Magyarországot, osztogatván népbolondító maszlagját boldognak, boldogtalan-nak. Vándorútja elvezette Sümegre is. De vesztére. Följelentették Mayer István szolgabírónak, Vraukó azonban megszagolta a pecsenyellátót s hamarosan elzónázott Tapolcára. Mayer azonban sürgőnyt menesztett utána, mire Tapolcán hamarosan elcsipték és visszamenesztették Sümegre. A nála talált iratokat elkobozták, s a budapesti büntető törvényszékhez vizsgáló bírájának elküldötték. A vizsgálat megindult s addig Vraukó a dutyiban csücsölve elmélkedett azon, hogy mégis csak könnyebb a szekerce, mint az agitátorkodás, amire vidékünkön amugy sínes alkalmas talaj. A vizsgálat befejezésével a járás területéről a hatóság kitiltotta. Most Vraukó a gyulakeszi bodnárnál munkában van Jó lesz felügyelni rá, nehogy népbolondító eszméket terjeszsen a nép között.

— **Részeg.** Budavár községben egyik pajtában tüzet ütött ki. Csakhamar 6 lakóház, 12 melléképület, több takarmány és gazdasági berendezés a lángok martalókéává esett. A kár jelentékeny. A balatonfüredi csendőrsőrs a tűz keletkezésének okát kutatóván, kiderítette, hogy a kigyuladt pajta gazdája részeg állapotban a szénára feküdt, pipájára rágyújtott se az alkalommal tüzet fogott a pajta belseje.

— **A német császár a nőemancipációról.** Német lapokban olvassuk a következő adomát: Két amerikai nő Kielben meglátogatta Vilmos császárt a jaktja fedélzetén. Egyikük beszélgetés közben megemlítette, hogy milyen rossz sorsuk van Németországban a nőknek. A császár türelmesen meghallgatta, azután így szólt:

— Nos, ebben a kérdésben elfogadom feleségem föl fogását. Tudják, hogy mit mond. Azt mondotta, hogy a nők ne foglalkozzanak más-sal, mint a négy K-val.

— A négy K-val? kiáltották föl az amerikai nők egyszerre.

— Elfelejtettem, hogy nem tudnak németül. A négy K. ez: Kinder, Küche, Kirche, és Kleider. (Gyermekek, konyha, templom és ruhák.)

Az amerikai nők eltávoztak azzal a meggyőződéssel, hogy minden vitaközös hiabavaló.

— **Az osztálysorsjáték** a banküzletről régóta meggyökerezett egész sor elfogultságot szüntett meg. Hiszen a nagy közönségnek igazában csak most volt rá alkalma, hogy az üzletnek ezzel a nemével is megismerkedjék és meggyőződjön róla, hogy a bankár is, akit az osztály-sorsjáték különben föléjáratiójának nevez, a leg-szigorubb lelkiismeretességgel viszi üzleteit. Az ismeretessé lett föléjáratiók közt *Lukács* Vilmos (V. Fűrdő-ucca 10.) csakhamar a legnépszerűbb lett. Abszolút megbízhatósága és üzleti előzékenység a régi jeles sorsolási szakembert a közönséggel is megkedveltették, úgy hogy az ő föléjáratiójából való sorsjegyeknek bizonyos

nimbusuk van. Lukács Vilmos-féle osztályosorsjegyeket keresnek azok, akik az osztályosorsjegyek nyerő valószínűségét fokozni akarják. Most is nagy lesz a kelendőségük, hogy piacra kerüljenek az V. osztályosorsjáték első osztályának sorsjegyei. Az új sorsjáték nagyérdemű játéktérrel ezúttal is ötvenezer nyereményt biztosít a sorsjegyek tulajdonosainak, s e nyeremények között egész sor olyan van, amely a szó szoros értelmében vagyonos emberré teszi megnyerőjét.

— Egy próba elegendő, hogy meggyőződjünk arról, minő veszedelmes ellenségévé válhatik idegeinknek és szívünk működésének a bakkavé. A legjelentékenyebb fiziologusok és hygienikusok vizsgálatai bebizonyították, hogy a kávéméreg sajátos hatása, nevezetesen akkor, ha rendszeres kis adagokban vitetik a szervezetbe, abban áll, hogy az idegrendszer és szív működés biztos bémulását idézi elő. Pedig az élet és egészség ezen nagy veszedelmét könnyen megelőzhetjük. Keverjük a bakkavét eleinte egyharmad Kathreiner-féle Kneipp-malátakávéval, később vegyünk felényi bakkavét és felényi Kathreiner-malátakávéval és a kávéital ezen pótlék által nemcsak ízletesebb, enyhébb és kedvesebb lesz, minthogy Kathreiner-malátakávéja még a bakkavé illatával is bír, hanem ezáltal a bakkavének egészségre ártalmas sajátosságait majdnem teljesen eltávolítjuk. A próba azután csakhamar megtörténik. Aki ha csak rövid ideig is, a Kathreiner-kávéval kevert bakkavé itat, a bakkavét más módon elkészítve egyáltalán nem kívánja többé. A kávé méregtől elsokkott szervezet ezentúl már határozottan fellázad eilene. A legnagyobb idüges nyugtalanság, szívdobogás, álmatlanság a világos jelei, milyen eminens veszély van itt elrejtve, amelynek ezen tapasztalás után tovább magát kitenni bizonyára senkinek sem lesz bátorsága.

— A háziasszony takarékosága egy fiatal házaspár szerencsésjét alapította meg. Mint bennünket megbízható forrásból értesítettek, egy hivatalnok családja nagyon szűk anyagi viszonyok közt tengette életét. A férj alig volt képes a szerény háztartás költségeit beszerezni, sőt a midőn ezenfelül még súlyos betegségre esett, a különben felhőtlen házasetlet nyugalma az egymást szerető férj és feleség között már-már veszélyeztetve volt. A nyomort a gondok nyomasztóbbá tették. A férj csüggedve gondolt nehéz helyzetükre. Az asszony azonban nem esett kétségbe, hanem bátorította férjét és biztosította, hogy nemsokára, már a legközelebbi napokban a sors jobbra fordul. És ez így is történt. Mert amint a szükség és gond legmagasabb fokra hágott, a fiatal pár pedig megfosztva minden élelmiszerétől az isteni gondviseléshez fohászkodtak, váratlanul feltűnt szerencsecsillaguk, — a legutóbbi osztályosorsjátéknál megnyerték a nagy nyeremények egyikét. Az asszony t. i. dacára a nyomornak, dacára a kísértésnek, hogy a szükség napjaiban eladja az öszezokporgatot fillérjein vásárolt sorsjegyet ellenállt és ezen kitartása folytán vagyonhoz jutott. A Török A. és Társa cég szerencsése folytán — mert itt vásárolták a nyerő sorsjegyet a gondot, szükségét és nyomort jólét, szerencse váltotta fel és a férj felgyógyulása után, dicser-

ték a Török bankhoz szerencsésjét és most boldogan élnek. A most kezdődő osztályosorsjátéknál olvasóink figyelmébe ajánljuk ezen céget, mely szerencsésjénél, szoliditásánál és megbízhatóságánál fogva amugy is nagy bizalomnak örvend. Török A. és Társa bankháza Budapesten a beérkező megbízásokat pontosan, gyorsan és megbízhatóan teljesíti. Az első osztályú sorsjegyek árai: 1/4 sorsjegy 6 frt, 1/2 sorsjegy 8 frt, 3/4 sorsjegy 1 frt 50 kr., 1 sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa, budapesti bankházát, Váci-körtút 4/a legmelegebben ajánljuk.

Szerkesztői izenetek.

Alom. Szörnyűsüges álom szörnyűsüges rignusokban. Kísérőivel együtt a papirkosárban álmodik tovább.

Szentmárthay Aladár. Köszönjük, elég versünk van, azért nem kérünk.

592 1899. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sümegi kir. bíróság 1899. évi V. 356/2. 378/3. sz. végzése következtében Schafranek és Kohnrad, Stern és Adler javára Tavasz István ellen 244 frt. 12 kr.; 200 frt s jár. erejéig 1899. évi Julius hó 28-án fogantatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 1545 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, lovak, sertések, kész férfi ruhák és szövetek nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a sümegi kir. járás bíróság 1899. évi V. 356/2. 378/3. számú végzése folytán 244 frt 12 kr.; 200 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi dec. hó 6-tól. 1899. évi Julius 31-től járó 6% kamatai es eddig összesen 33 frt 47 kr.; 26 frt 45 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Z-Szt-Gróton leendő eszközlésére 1899. évi október hó 24-ik napjának déli előtti 10 óraja határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladtni fognak.

Amennyiben az elárverzendő ingóságokat mások is le és felül foglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, az ezen árverés az 1881. évi LX t. c. 102 § a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sümegen 1899. évi szept. hó 30-ik napján. Szidnai, kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetés kivonat.

A sümegi kir. járásbírósa mint telek. könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Zalavármegyei tktár végrehajtónak Kisfaludy Mariska végrehajtást szenvedő elleni 450 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegi kir. bíróság területén levő sümegi 657 sz. tjkvben 1. sor 853 hrsz. 427 háysz. alatt felvett ingatlanból Kisfaludy Mariskát illető 1/2 részre 320 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. nov. hó 16. napján délelőtti 10 órakor a telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 32 frt. 05 krt kpben, vagy az 1881. LX. tc. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt 3 sz. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság: Sümegen, 1899. évi szept. 22-ik napján.

Szerdahelyi kir. aljbíró.

OSAN Legjobb a száznak és fogaknak. Antiseptikus, konzerváló, tisztító, egészséges, kellemes és jóval fölülmúlja az eddig ismert legjobb fogkezelőket.

OSAN-szájvíz (nyugokban ára 88 kr. OSAN-fogpor dobozokban ára 44 kr.

RÓZSATEJ A legjobb és legégsőbb széplőszár. 1 dveg 1 frt, hozzávaló Balszamin-szappan 90 kr. (Orientalische Rosenmilch)

HAJFESTŐZÉS sötétzőkőre, barnára, és fokozára. Ára 2 frt 50 kr.

ANTON J. CZERNY, Bécs, XVIII., Carl Ludwig Strasse 8.

Budapesti fiórtár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésznél Király-utca 12. és Egger-féle Nádor-gyógyárban Váci-körtút 17. továbbá minden gyógyszerárban, drogeriákban és partimariákban. Székhelyén utánvétel mellett megrendelések oly aláról, hol még rakatár nincs, teni cégek egykéhez, vagy pedig közvetlenül a szállítóhoz, a Czerny-céghez intézendők. Prospektus ingyen.

KITILTATYÉ: London, Páris, Bécs, Brüsszel, Konstantinopoljban, stb.

Hirdetés.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szabadalmazott Osztályosorsjáték (V. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a föelárusítóknak elárusítás végett kiadattak. — A Magyar Kir. Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magy. Kir. Szabadalmazott Osztályosorsjáték Sorsolási Terve. Ötödik Sorsjáték. 100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény.

Első osztály		Második osztály		Harmadik osztály		Negyedik osztály		Ötödik osztály		Hatodik osztály	
Betét 12 korona.		Betét 20 korona.		Betét 32 korona.		Betét 40 korona.		Betét 32 korona.		Betét 24 korona.	
Huzás 1899. nov. 16. 17.		Huzás 1899. decem. 13. 14.		Huzás 1900. jan. 9. 10. 11.		Huzás 1900. jan. 31. febr. 1.		Huzás 1900. febr. 21. és 22.		Huzás 1900. márc. 14-től ápr. 10-ig.	
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1 á	90000	1 á	100000	1.000.000 (Egy millió)	
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000	1 á	30000	1 á	30000	1 Pr. Kr. 600000 600000	
1 á	10000	1 á	10000	1 á	20000	1 á	20000	1 á	20000	1 Nyer. á 400000 400000	
1 á	5000	1 á	5000	1 á	15000	1 á	15000	1 á	15000	1 á 200000 200000	
3 á	2000	3 á	3000	3 á	10000 30000	3 á	10000 30000	3 á	10000 30000	1 á 100000 100000	
5 á	1000	5 á	2000	5 á	5000 25000	5 á	5000 25000	5 á	5000 25000	1 á 60000 60000	
8 á	500	8 á	1000	8 á	2000 16000	8 á	2000 16000	8 á	2000 16000	1 á 40000 40000	
30 á	300	20 á	500	10 á	1000 10000	10 á	1000 10000	10 á	1000 10000	1 á 30000 30000	
50 á	100	60 á	300	70 á	500 35000	70 á	500 35000	70 á	500 35000	1 á 20000 20000	
2900 á	40	3900 á	80	4900 á	130 637000	3900 á	170 663000	3900 á	200 780000	1 á 10000 10000	
3000 Nyer. Kr. 240000		4000 Nyer. Kr. 477000		5000 Nyer. Kr. 898000		4000 Nyer. Kr. 964000		5000 Nyer. Kr. 1091000			

Az I. osztály huzása 1899. évi november 16 és 17-én lesz. A huzások a Magyar királyi ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Vigadó termeiben. — Sorsjegyek a Magy. Kir. Szabadalmazott Osztályosorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók. Budapest, 1899. évi október hó 15-én.

Magy. Kir. Szabadalmazott Osztályosorsjáték Igazgatósága. Lényay. Hazay.

NŐI FELÖLTŐK

DÚS VÁLASZTÉKBAN

BARNA IGNÁCZ

a legközelebbi vásáron október 26-án

raktárban kaphatók

Korona Szálloda, 4. számú szoba.